

neutralisere hinandens Virksomhed, og det er det, jeg ønsker at undgaa derved, at Forretningsføreren, som er den Mand, der har med Publicum at gjøre, tillige er Formand i Bestyrelsen; thi selv om jeg ikke havde nogen Erfaring i denne Henseende, maatte jeg sige mig selv, at der under en modsat Forudsætning meget let kunde komme Rivninger tilstede, som vilde virke hæmmende og neutraliserende paa hele Bestyrelsen. Jeg benægter selvfølgelig ikke, at det kan være Tilfældet — Skjøndt jeg ikke tror, at det let kan tænkes —, at en Mand, som er skiftet til at være Forretningsfører, ikke tillige er skiftet til at være Formand. Jeg kan, som sagt, ikke ret tænke mig det, men ikke desto mindre har jeg gjort en Indrømmelse overfor den Tanke, at noget Saadant kunde være tilstede, at Individualiteterne kunde være saaledes, at En var særdeles skiftet til at være Formand, men ikke til at være Forretningsfører, og at en Anden alene var skiftet til at være Forretningsfører, idet jeg ikke har ubeløst Muligheden af, at det kunde forandres, saaledes at det Forhold, der efter min Overbeviisning haade vil være det Almindelige og her være det Regulaire, nemlig at Formanden og Forretningsføreren ere samlede i een Person, ikke gjøres, om jeg saa maa sige, aldeles stereotyp. Men vil man ikke vedtage mit Endringsforslag under Nr. 19, kan Forslaget, som det foreligger i Loven, ikke fyldestgjøre mig; thi da indeholder det den bestemte Forudsætning, at det skal være to Personer, hvilket jeg ikke anseer for at være rigtig eller hensigtsmæssigt i dette Forhold. — Hvad angaaer det andet af mig under Nr. 20 stillede Forslag, er det selvfølgelig ikke min Tanke, at der ikke skulde gives de andre Directeurer Veltighed til at faae at vide eller have Indsæende med, hvad der foregaaer i Forretningsførelsen, men jeg tilstaaer, at det støder mig at see en saadan Ultring som denne, der ogsaa vilde kunne benyttes til Chikanerier, naar saa skulde være, sat ind i en Lov, hvor den ikke hører hjemme. Jeg tror, at det rettest vil være at afgjøre gennem Instructionen, hvorledes dette Forhold skal ordnes, og derfor har jeg stillet Forslag om, at denne Bestemmelse skal udgaae af selve Loven Med Hensyn til det af mig under

Nr. 21 stillede Forslag synes det jo fra alle Sider at være indrømmet, at det er en Rettelse af en Feil, der er indløben ved 2den Behandling. — Der er endnu til samme Paragraph stillet et Forslag under Nr. 17, som jeg ikke kan ansee for Andet end en Redactionsændring, og som fra min Side kun kan anbefales. — Min Stilling til Lovforslagets § 18 er saaledes den, at jeg vil finde mig tilfredsstillet derved, naar man vedtager mine Endringsforslag dertil, men uden dette kan jeg ikke ansee Bestyrelsen for at være en saadan, at den kan svare til, hvad jeg i saa Henseende maa forlange overfor Anstalten. Forudsat dertil, at man ikke vil følge Finansministeren i at vedtage de Endringsforslag, som af ham ere stillede til § 18, maa jeg tilraade, at man vedtager Endringsforslaget under Nr. 22. Trods de Mangler ved dette Forslag, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ) har henpeget paa, fyldestgjør det min Tanke bedre end § 18, naar den skal blive staaende uforandret, som den staaer. Naar jeg for det Tilfælde, at man ikke vil følge mig i mine Endringsforslag, anbefaler at vedtage Forslaget under Nr. 22, er det dog med Henstilling om at vedtage Underendringsforslaget under Nr. 23. Jeg kan egentlig ikke see, at Betydningen af kongelig Ud nævnelse skulde blive neutraliseret, ved at der ikke til samme er knyttet Pensionsberettigelse. Jeg skjønner ikke rettere, end at de to Ting meget vel kunne skilles ad; noget ganske Andet er det, at man har betinget Pensionsberettigelse af kongelig Ud nævnelse, men deraf følger ikke, at den altid skal medføre Pensionsberettigelse; kongelig Ud nævnelse har selv uden tilhørende Pensionsberettigelse i og for sig en Betydning, som det forekommer mig, at man ikke kan overse. Naar jeg har stillet Forslag om, at der ikke skal tillægges disse Mænd Pension, er det, fordi det forekommer mig, at, naar de bestyre en saadan Anstalt som denne, ere de ganske naturligt henviste til at sikke sig selv en Alderdomsforsørgelse paa den Maade, hvortil Anstalten hyder dem en saa beqvem Veltighed. — Hvad det under Nr. 24 stillede Endringsforslag angaaer, tør jeg maagfæe erindre det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ)